

॥ ३७ ॥ इत्याश्वमेधिकेपर्वणि नैलंकं द्वीये आरतभावदीपे एकनवतिमोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ११ ॥ धर्मागतेनेत्यध्यायः सर्वसाधनहीना अपि महातोयज्ञं निर्वर्तयत्येवेति वक्तुमारभ्यते ॥ ११ ॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥
 ब्राह्मणाः क्षत्रियावैश्याः शूद्रायेचाश्रितास्तपः ॥ दानधर्माभिनाशुद्धास्ते स्वर्गयांति भारत ॥ ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि
 हिंसामिश्रधर्मीनिंदायां एकनवतिमोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३७ ॥ जनमेजय उवाच ॥ धर्मागतेनेत्यागेन भगवन्स्वर्गमस्ति चेत् ॥ एत
 न्मे सर्वमाचक्ष्व कुशलोऽसि भाषितुं ॥ १ ॥ तस्योच्छ्वत्तेर्यद्वत्संस्तुदाने फलं महत् ॥ कथितं तु मम ब्रह्मस्तथ्यमेतदसंशयं ॥ २ ॥ कथं हि सर्वयज्ञेषु निश्चयः परमो
 ऽभवत् ॥ एतदहं सिमे वक्तुं निखिलेन द्विजर्षभ ॥ ३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीमिति हासं पुरातनं ॥ अगस्त्यस्य महायज्ञे पुरावृत्तमरिंदम ॥ ४ ॥ पुरा
 गस्त्यो महातेजा दीक्षां द्वादशवर्षिकीं ॥ प्रविवेश महाराज सर्वभूतहिते रतः ॥ ५ ॥ तत्राग्निकल्प्या होतार आसन्सत्रे महात्मनः ॥ मूलाहाराः फलाहाराः साश्मकुट्टा
 मरीचिपाः ॥ ६ ॥ परिपृष्टिकवैघसिकाः प्रसंख्यानानास्तथैव च ॥ यतयो भिक्षवश्चात्र बभूवुः पर्यवस्थिताः ॥ ७ ॥ सर्वप्रत्यक्षधर्माणो जितक्रोधा जितेन्द्रियाः ॥ द
 मे स्थिताश्च सर्वे ते हिंसादंभविजिताः ॥ ८ ॥ वृत्ते शुद्धे स्थितानित्यभिर्द्रियैश्चाप्यबाधिताः ॥ उपातिष्ठन्तं यज्ञं यजन्तस्ते महर्षयः ॥ ९ ॥ यथाशक्त्या भगवता तद
 न्नं समुपाजितं ॥ तस्मिन्सत्रे तु यद्वत्तं यद्योग्यं च तदाभवत् ॥ १० ॥ तथाह्यनेकैर्मुनिभिर्महांतः क्रतवः कृताः ॥ एवं विधे त्वगस्त्यस्य वर्त्तमाने तथाध्वरे ॥ नववर्षस
 हस्राक्षस्तदा भरतसत्तम ॥ ११ ॥ ततः कर्मांतरे राजन्नगस्त्यस्य महात्मनः ॥ कथं यमभिनिर्वृत्ता मुनीनां भावितात्मनां ॥ १२ ॥ अगस्त्यो यजमानो सौ ददात्यन्नं
 विमत्सरः ॥ न च वर्षति पर्जन्यः कथमन्नं भविष्यति ॥ १३ ॥ सत्रं चेदं महद्विप्रामुने द्वादशवर्षिकं ॥ नवर्षिष्यति देवश्च वर्षा ण्येता नि द्वादश ॥ १४ ॥ एतद्भवंतः सं
 चिंत्य महर्षे रस्यधीमतः ॥ अगस्त्यस्याति तपसः कर्तुं महर्ष्यनुग्रहं ॥ १५ ॥ इत्येवमुक्ते वचने ततो गस्त्यः प्रतापवान् ॥ १६ ॥ प्रोवाच वाक्यं स तदा प्रसाद्य शिरसा
 मुनीन् ॥ यदि द्वादशवर्षाणि नवर्षिष्यति वासवः ॥ १७ ॥ चिंतायज्ञं करिष्यामि विधिरेष सनातनः ॥ यदि द्वादशवर्षाणि नवर्षिष्यति वासवः ॥ १८ ॥ स्पर्शयज्ञं क
 रिष्यामि विधिरेष सनातनः ॥ यदि द्वादशवर्षाणि नवर्षिष्यति वासवः ॥ १९ ॥
 मरीचिपाश्चंद्रमरीचिपानमात्रवृत्ताः ॥ ६ ॥ परिपृष्टं चेदेव गृहं तिनान्यथाते परिपृष्टिकाः पाठांतरे परिपृच्छिका अपि एव प्रसंख्यानानास्तत्कालमात्रसंग्रहाः अप्रक्षाला इति पोठेषु हीनाः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥
 ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ स्पर्शयज्ञं उपाहृतद्रव्यस्य व्ययमकत्वात् तत्स्पर्शेनैव तांस्तर्पयिष्यामि एवं दृष्टियज्ञोपि ज्ञेयः ॥ १९ ॥